

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2025
JANVĀRIS

Kāpt kalnā

***„Visatzīstami liels ir dievticības noslēpums: viņš ir parādījies miesā,
Tēva attaisnots Garā, tapis redzams eņģeļiem, sludināts pagāniem,
ticībā pieņemts pasaulē, uzņemts godībā.”***

(1Tim 3, 16)

DIEVMĀTE – JAUNĀS DERĪBAS ESTERE

Dārgie “Kāpt Kalnā” lasītāji un ceļabiedri uz Debesīm! Vai katram no mums ir skaidrs, ka Esteres grāmata var stāstīt par Vissvētāko Jaunavu Mariju?

Spēcīgu akcentu, kas norāda uz Dievmāti kā Jaunās Derības Esteri, atrodam Baznīcas liturģijā. Karmela ordenis kā lasījumu 19. jūlijam, kad tiek svinēta Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Žēlastības Mātes, diena, citē fragmentu no Esteres grāmatas: Est 8, 3–8a. 16–17a.

Esteres grāmata, sv. Lūkasa uzrakstītais Evaņģēlijs un citas Jaunās Derības grāmatas norāda, ka grēka ievainotais cilvēks, kaut izredzēts, apdāvināts, var rīkoties lepni, cietirdīgi, līdzīgi kā ķēniņiene Vašti, kas sev un savējiem sarīkoja egoistiskas dzīres, bet nicināja ķēniņa aicinājumu. (sal. Est 1, 9.12) Līdzīgi tam jebkurš cilvēks – Dieva mīlestības radīta un apbrīnojami apdāvināta būtne – var atnest paša Dieva piedāvājumus. Dieva Vārds tomēr māca, ka katra persona Kristū ir izvēlēta skaistām lietām un liellam svētumam. Vairāk! Dievam patīk izredzēt tos, kas mazi pasaules acīs. Šai kontekstā Marija no Nācaretes ir lielisks piemērs. Neievērojama, tik jauna, no provinces, tomēr, ja Viņa saprata savu vietu Dieva plānā, tad kādas sekas izraisīja Viņas atbilde! Pārfrāzējot var teikt: ak, kādas dzīres savā dzīvē un laulībā ar sv. Jāzepu Marija sarīkoja Dievam, Karalim! Un kādu prieku Viņa atnesa dievišķajai Sirdij! *“Neprātība”, kas nāk no Dieva, ir gudrāka nekā cilvēki, un “nеспēks”, kas nāk no Dieva, ir stiprāks nekā cilvēki.. pasaules neprātīgos Dievs izredzēja, lai apkaunotu stipros!”* (1 Kor 1, 25–28)

Estere (arī Mordohaja formēta) pieaug līdz izpratnei, ka „labs liktenis nav sliņķu draugs”, tāpēc, esot trimdā, viņa tika paaugstināta, lai darbotos, “ņemtu likteni savās

rokās” un aizlūgtu par sevi un jūdu tautu. Cik uzrunājoša šai kontekstā ir Esteres lūgšana un rīcība! Arī Jaunavas Marijas piemērā redzam izpratni par savu aicinājumu, lēmumu atbildēt, kā arī spēku īstenot izlemto. Tāpēc Esteri gribas salīdzināt ar Mariju Galilejas Kānā. (sal. J 2, 1–11) Arī Marija izvēlas, pārdomā, jautā, meklē, reagē, dodas steigšus. Redzot trūkumu, Viņa nesēž, bet prasa, mudina, neatstāj mierā, „stumj”, pieved un zināmā mērā – aizrāda.

Gan pirmā, gan otrā piedzi-vo situācijas, kas nes ciešanas un grūtības. Mazliet pārfrāzējot: *„Jūsu dvēseles pārdurs zobeni, lai atklātos daudzu siržu domas.”* (sal. Lk 2, 35) Bet viņu rīcība izraisa „siržu šķīstīšanu”: *„Seši akmens trauki, kas bija saistīti ar šķīstīšanos, tika līdz malām piepildīti ar patiesības un sirdsapziņas izmeklēšanas ūdeni.”* (sal. J 2, 6–7) Tika iznīcināts Hamans, kas ir velna pirmtēls, bet caur Kristu tika iznīcināta velna valstība – *Dieva Dēls atnāca, lai Viņš sagrautu velna darbus.”* (1 J 3, 8) Un atnāca arī glābiņš un svētība – toreiz jūdiem, tagad mums visiem – Kristum ticīgiem. *„Mīlestība aizsedza grēku daudzumu”* (sal. 1 P 4,8), un Dieva tauta tika ievesta „mātes istabā”, „vina pagrabā” (sal. Dz 3, 4), kas ir Baznīcas svētuma dziļums. Tur Svētais Gars pārbagāti lej savu mīlestības vīnu.

Cik lielā mērā es ticu, ka, pateicoties arī manai lūgšanai un konkrētiem lēmumiem, daudzas dvēseles varētu būt šķīstītas un piepildītas ar Svēto Garu, jo Baznīcas Kānas noslēpums tika atvērts vienreiz uz mūžiem caur Jēzus Kristus, Dieva Jēra, Asinīm – Viņš „caur savām asinīm reiz iegāja Vissvētākajā, panākdams mūžīgo pestīšanu” (Ebr 9, 12); Viņš ir „Dāvīda Atslēga”, kas „atver, un neviens neaizvērs, un kas aizslēdz, un neviens neatslēgs.” (sal. Is 22, 22)

Priesteris Pāvils Kamola

SEVIS PAZĪŠANA DIEVA GAISMĀ

Visiem, kuri ik mēnesi turpina apmeklēt institūta “Notre Dame de Vie” lūgšanu grupu Karmela klosterī Ikšķilē, šobrīd dota iespēja iedziļināties svētīgā tēva Marijas Eugēnija no Bērna Jēzus atstātajā garīgajā mantojumā. Profesoress Baibas Brūderes vadītās katehēzes izstrādātas, balstoties uz šo materiālu un skar tēmu par sevis pazīšanu.

Tieši sevis pazīšana Dieva gaismā ir tā, kas nodrošina garīgajai dzīvei līdzsvaru, kas dara to cilvēcu un reizē cēlu, praktisku un tai pat laikā ļoti dziļu. Pazīt sevi tā ir maize, kas lūgšanas ceļā mums jāēd kopā ar visiem ēdieniem, lai cik izmeklēti tie arī būtu. Tā svētā Terēze no Avilas apkopo savu mācību vienā teikumā ar ļoti skaidru apgalvojumu, kas līdzinās aforismam.

Dvēselei ir ārkārtīgi svarīgi pazīt pašai sevi. Mēs nezinātu, kā efektīvi atrast ceļu pretī Dievam, nepazīstot dvēseles struktūru, tās iespējas, vājos punktus un likumus, kas pārvalda tās darbību.

Cilvēks Dieva priekšā ir tik niecīga un nereti sacēlusies būtne, tomēr tā ir radīta pēc Dieva attēla un līdzības un ir saņēmusi līdzdalību Dieva dzīvē.

Iekšējā pili, ko apgaismo Dieva klātbūtnes stari, līdzās pārdabiskajām bagātībām svētā Terēze atklāj veselu lērumu „čūsku, odžu un indīgu rūpuļu”, kas „ir ļoti indīgi, tie čum un mudž, un atrašanās ar tiem kopā ir tik bīstama, ka būtu brīnums no tiem izvairīties un nepakrist.”

Šie rūpuļi simbolizē dvēselē ieperinājušos ļaunuma spēkus – mūsu sliktās noslieces, kas ir pirmsgrēka sekas. Radīti taisnīguma un svētuma stāvoklī, mūsu

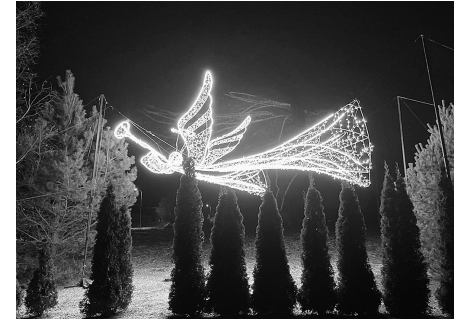
pirmvecāki Ādams un Ieva bija saņēmuši ne vien žēlastības pārdabiskās dāvanas, bet arī ārdabiskās dāvanas – spēju valdīt pār kaislībām un pasargātību no slimībām un nāves, kuras nodrošināja cilvēciskās dabas spēju un spēku sakārtotību un harmoniju. Nepaklausības grēka dēļ zaudējot šīs dāvanas,

cilvēka daba palika neskarta, tomēr tā tika šī zaudējuma ievainota. Kopš tā laika parādījās un plešas plašumā miesas un gara pretēji vērsto spēku dualitāte. Kā rakstīja apustulis Pāvils: “Es nedaru labu, ko gribu, bet daru ļaunu, ko negribu.” (sal. Rom 7, 19)

Sliktās noslieces (piemēram, dusmas, aizvainojums, slinkums, otra kritizēšana) cilvēkā izpaužas atbilstīgi mūsu katra saņemtajai audzināšanai, videi, kurā cilvēks uzturas, viņa pieļautajiem grēkiem un ieradumiem. Konkrētajām nosliecēm cilvēka fiziskajā būtne ar pārmantojamību nostiprinoties, tās darbojas kā ļoti vareni spēki. Katrā dvēselē dažas noslieces ir dominējošas, tās izpaužas visspēcīgāk, tās it kā sagūsta dvēseles spēkus, atņemot tām enerģiju. Faktiski sliktās noslieces neļauj īstenoties žēlastības darbam, liedzot Dievam darboties un pretojoties Viņa darbībai attiecīgajā reģionā, kurā konkrētā nosliece valda. Šīs noslieces dvēseli nogurdina, to nomoka, aptumšo un novājina.

Tādēļ visa garīgā askēze rod motivāciju cīņā pret nosliecēm. Lai redzētu šīs askēzes nepieciešamību un īstenotu to efektīvi, garīgā cilvēkam savas noslieces, it īpaši tās, kuras ir valdošas, jāpazīst, tās vispirms jāieaurā.

Sagatavoja Inese Elsiņa

TICĪBA IR IESAISTĪŠANĀS LABAJĀ UN SKAISTAJĀ

Aizvadītā gada nogalē Rīgas pili norisinājās tradicionālais Ziemassvētku pasākums, kurā piedalījās 20 daudz bērnu ģimenes no visas Latvijas, lai kopīgi ar Valsts prezidentu Edgaru Rinkēviču iedegtu svētku egli laukumā pie Rīgas pils. Madonas novadu sarīkojumā pārstāvēja Agneses un Jāņa Liepiņu ģimene, kurā aug pieci bērni: Jēkabs (17 gadi), Agate (14 gadi), Lizete (12 gadi), Jānis (9 gadi) un Miķelis (6 mēneši).

Matemātikas skolotājas un arhitekta ģimene savstarpēju attiecību skolu sakņo kristīgajās vērtībās, mīl mākslu, mūziku un sporta aktivitātes.

Ģimene uzskata, ka kristīgā mācība šobrīd sabiedrībā ir ļoti aktuāla. Tā patiesi nav mode, bet gan nepieciešamība, jo dekristianizācijas periodā, kādu sabiedrība piedzīvo šodien, vienlaikus notiek Gara pretdarība, kas pārņem atsevišķus cilvēkus un iedvesmo tos, dodot tiem slāpes un vēlmi neaizmirst Dievu.

Liepiņu ģimene ir Madonas katoļu draudzes loceklis, aktīvi draudzes kalpojums, turklāt Jānis vada Madonas katoļu baznīcas ēkas atjaunošanas projektu. Tā neapšaubāmi ir viena no mūsu laika žēlastībām redzēt, ka alkas pēc Dieva ir sastopamas. Liepiņi ik vasaru dodas svētceļojumā uz Aglonu, stūrē draudzes ģimeņu grupas ikmēneša tikšanos, vecākie puīši kā ministranti piekalpo pie altāra, meitenes piedalās muzicēšanā un Dieva slavē-

šanā, bet ģimenes galva tur rūpi par baznīcas ēkas atjaunošanu.

Kad dvēsele caur ticību ir savienojusies ar Augstāko, notiek tas, ko saka svētais Jānis no Krusta: "Kas tic Dievam, tam no iekšienes plūdis dzīvā ūdens straumes." Ne vienmēr šīs straumes plūst no teoloģijas zinātnes vai dogmatiskām formulām; dzīvais ūdens plūst tieši no saskarsmes un patiesām attiecībām ar Dievu. Liepiņu ģimenes piemērā var redzēt, ka ticība ir atsaukšanās, iesaistīšanās, ticība ir apņemšanās un konkrēta rīcība.

– Mūsu darbiņš pilsētā ir Betlēmītes ierīkošana pie Lūgšanu kapelas, – vēsta ģimenes pieaugušie. – Astonņpadsmīto gadu to Madonā esam veidojuši. Mājās ir tradīcija ik vakaru sanākt kopā, izlasīt Vārdu, kas publicēts "Mieram tuvu", un palūgties. Par to kāds no ģimenes vienmēr ir atbildīgs, sasaucot visus kopā.

– Ar jaunākā dēla Miķeļa ienākšanu ģimenē mums sācies jauns posms. Šobrīd pamanām, ka ar pietkā bērna parādīšanos esam kļuvuši ļoti publiski. To skaidrojam tā, ka sabiedrība meklē ģimeni, ģimeniskās vērtības un atrod, – aizdomājas Agnese. – Mūs lūdz fotografēties reklāmas stendam, ko izlikt pilsētā, mūs uzmeklē radio ļaudis savam raidījumam, mūs izvirza vizītei pie Valsts prezidenta... Ja sākumā ne visam vēlējos atsaukties, tomēr piekritu vīram, kurš teica – mums jābūt, lai liecinātu par stiprām attiecībām un ģimeniskām

Mirklis no Liepiņu ģimenes viesošanās pie Valsts prezidenta Edgara Rinkēviča.

vērtībām, jo pienācis laiks, kad sabiedrībā jādod arī šāda liecība. Svētie Raksti saka: "Esiet gatavi dot norēķinu par to cerību, kas mīt jūsos", tātad – esiet gatavi liecināt!

Vizīti pie prezidenta ģimene uztvēra kā pagodinājumu. Pagodinājumu par neredzamo darbu, ko ikdienā jāveic. – Spēks un enerģija, kas vajadzīga diendienā, ir liela, un, ja kāds to novērtē, ir patīkami, – gandarījumu pauž Agnese.

Runājot par garīgajām vērtībām, vaicāju, vai ir sastapts arī noraidījums.

– Savulaik bija vilšanās vidusskolas nostājā, – atceras Jānis. – Vecāku padomē rosināju, ka svarīgi mācība gada sākumā dot svētību skolas saimei, tāpat vērts pieaicināt garīdznieku, lai tas uzrunā un stiprina jauno paaudzi Ziemassvētkos. Toreiz redzēju, cik daudz ir atrunu ar likumiem un toleranci, bet taču likumi ir vajadzīgi tikai tur, kur nav tikumu. To atklāti paudu, jo,

manuprāt, tas ir nožēlojami, ka valsti, kuras himnā ierakstīta lūgšana, sabiedrība var klaji iet no tās prom. Eiropas kultūra taču balstās uz kristīgām vērtībām, un diskutēt, ko kurš var vai nevar teikt, šķiet birokrātiski vai devalvējoši. Prieks savukārt par pilsētas un novada vadību, kas vienmēr ir atvērta, uzklausa, ir klātesoša ikvienā draudzes uzaicinātajā pasākumā – Lūgšanu brokastīs, ekumeniskajos svētkos. Man pašam sanāk liecināt katru dienu, un no tā nebaidos. Mana stiprinājuma sāļņa ir ceturtdienas rīti adorācijas kapelā, kad lūdzos, un pēc tam varu iet sabiedrībā un liecinot neaplauties. Bet ir cilvēki ar vēstures mantojumu (ticība padomju gados taču bija jāslēpj), kas joprojām uzskata, ka par to var runāt tikai mājās, tikai aiz slēgtām durvīm.

– Kad mums prasa, kur tik liela ģimene smeļam spēku, pirmais, uz ko norādām,

Agneses un Jāņa Liepiņu ģimene kopā ar bērniem – Jēkabu, Agati, Lizeti, Jāni un Miķeli – pie Betlēmītes Madonā.

protams, ir Dievs. Nevar taču noklusēt to, kas ir mūsu identitāte, mūsu būtība. No otra cilvēka var uzlādēties rozā briļļu periodā, bet Dievs ir pāri visam ik brīdī, – pārliciecināti viņi.

– Strādājot pie baznīcas pārbūves, redzu to, cik daudz ir izaicinājumu, uzbrukumumu, pārbaudījumu, – neslēpj Jānis. – Tomēr Dievs dod spēku un atbalstu. Pats personīgi uzrunāju cilvēkus, kas nav pat kristieši, lai viņi ziedotu baznīcas ēkas atjaunošanai. Ar draudzes ziedojumiem vien šim projektam ir par maz, tāpēc milzīgs prieks par visiem, kuri atsaucas, jo labai lietai ikviens tomēr grib pakalpot, un tas ir ceļš mūsu sabiedrībai izaugsmes virzienā – atjaunot baznīcu Latvijai. Pat ja kāds nav iepazinis ticību, ir vērts nenoraidīt, nebaidīties, bet iet uzticībā un teikt pirmo “jā”. Dieva rokās būs tālākais, kur Viņš vedīs un kā gādās par labdariem. Mūžīgā dzīvība ir ticība, un ticība ir iesaistīšanās.

Liepiņu ģimene novērtē mazpilsētā valdošo mieru, drošību un sniegtās iespējas. Izbauda katru kvalitatīvi kopā pavadīto laiku un priecājas par bērnu sasniegu-

miem un talantiem, kuru nūdien netrūkst. – Savulaik bija iespēja dzīvot un strādāt Rīgā, bet kopā ar sievu nolēmām ģimenes ligzdu vīt Madonā, – atceras ģimenes galva. – To neesam nožēlojuši ne brīdī. Madonā viss ir kvalitatīvs un sasniedzams – vispārīgglītojošās skolas, mūzikas, mākslas, sporta skolas – bērni dodas uz mācībām un treniņiem paši. Turklāt te ir bērnu vecvecāki, kas arī ir būtisks faktors gan dzimtas saliedēšanā, gan savstarpēja atbalsta sniegšanā.

Ģimenes locekļiem secen neiet ikdienas praktiskais solis. Mājas darbi un iesaistīšanās tajos sagatavo bērnus dzīvei – kā būt līdzās, kā palīdzēt, visu apgūt. Vecāki mil gudri izrauties arī uz divatni – kāda teātra, koncerta, ceļojuma baudījumu. Katram nepieciešama iekšēja atjaunošanās, lai, no jauna satiekoties, cits citam sniegtu labāko no sevis un Dievam pateiktos par laulību, ģimeni, mīlestības un vienotības dāvanu.

Inese Elsiņa,

foto no Valsts prezidenta kancelejas un AGRA VECKALNIŅA foto

SVĒTĀS FILOMENAS BRĪNUMAINIE DARBI

7. decembrī Gulbenes draudzē tika pagodināts Jēzus caur svēto Filomenu. No Viļakas draudzes uz Euharistijas sviņēšanu bija uzaicināts priesteris Guntars Skutels, kas liecināja, ka visas dienas viņam bijušas ļoti aizņemtas, bet tad, kad mēneša pirmajā sestdienā vajadzējis braukt uz Gulbenes baznīcu, visi darbi pakārtojušies un diena izbrīvējusies.

Priesteris Guntars uzsvēra, ka baznīcai jābūt atvērta katru dienu, lai cilvēks ar apbēdinātu sirdi var ienākt un saņemt mieru. Ir daudz, kuri atzīst, ka baznīcā viņus uzrunā tieši klusums un miers.

Pēc Svētās Mises sekoja svētība ar svētās Filomenas relikvijām. Un, protams, lielākā daļa cilvēku tikāmies agapē. Sadraudzības laikā priesteris Guntars pastāstīja vairākus atgadījumus no savas kalpošanas dzīves, stiprināja bērnus un jauniešus. Paldies priesterim Gaitim, ka viņš uzaicināja garīdznieku svinēt šo Svēto Misi!

Aicinām ikvienu uz svētās Filomenas dzimšanas dienu, ko sviņēsīm **10. janvārī pulksten 18!**

Veneranda Šulja

GULBENES DRAUDZĒ – PRĀVESTA MAIŅA

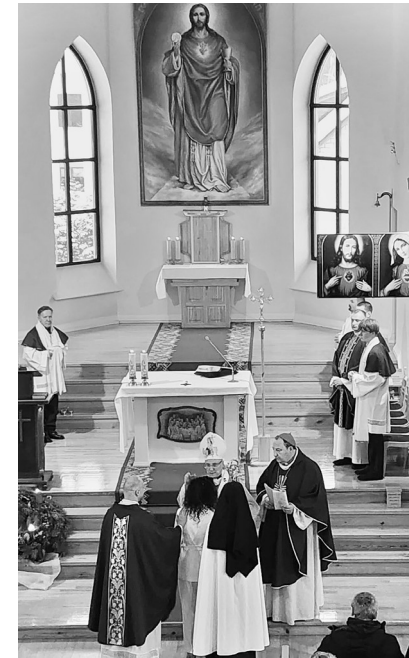
Adventa trešajā svētdienā, kad tiek iededzināta priekša svece, Gulbenes draudzē Svēto Misi svinēja arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs, bīskaps Andris Kravalis, priesteris Ivars Juhņevičs un draudzes prāvests Gaitis Dubults. Svētku sajūtu pastiprināja prieks par iestiprināšanas sakramentu, ko saņēma ticīgā (attēlā), un atkalredzēšanās ar māsu Stefanu.

Mises nobeigumā arhibīskaps uzrunāja Gulbenes draudzi, informējot par pārmaiņām – priesteris Gaitis Dubults ar janvāra otro pusi tiek pārcelts uz Cēsu draudzi. Turpmāk Gulbenes draudzes prāvests būs priesteris Ingars Stepkāns ar dzīvesvietu Alūksnē.

Kopš 1998. gada, kad Gulbenē tika iesvētīta jaunā baznīca, divpadsmit gadus draudzes prāvests bija Vjačeslavs Bogdanovs. Nākamo četrpadsmit gadu laikā prāvesti ir mainīti sešas reizes. Arhibīskaps izteica savu sāpi, ka diacēzē kalpo mazāk priesteru, nekā ir draudzes. Šobrīd viespriesteru ir apmēram tikpat daudz, cik latviešu priesteru. Daļa garīdznieku ir pensijas vecumā, ir priesteri, kuri citu iemeslu dēļ beidz kalpošanu. Arhibīskaps uzsvēra, ka gaida jaunus paaicinājumus uz priesterību no Gulbenes draudzes.

Mūsu draudze pateicas Dievam un dziļā pazemībā noliec galvas Marijas un Antona Kravaļu priekšā, kuri izaudzinājuši un Baznīcai no Gulbenes draudzes devuši trīs

priesterus, tajā skaitā vienu bīskapu. Bīskaps Andris Kravalis kalpo Rīgā, priesteris Juris Kravalis – Nautrēnos, priesteris Ilmārs Kravalis – Ādažos, Carnikavā, Saulkrastos un Garkalnes novadā, ir NBS militārais kapelāns.

Arhibīskaps uzsvēra, ka nav svētu priesteru, kādam vairāk padodas kārtot saimnieciskos jautājumus, kādam – mazāk, tas pats attiecas uz citām jomām. Tieši tas pats ir ar draudzes locekļiem. Katrs esam citādāks, katrs ar savu raksturu, iespējām, dzīves pieredzi. Daļa vecāko draudzes locekļu ir aizsaukti pie Dieva, daļai veselības problēmu dēļ nav iespēju apmeklēt baznīcu, jaunieši dodas studēt vai strādāt prom no Gulbenes. Paldies Dievam, ka tie, kuri paliek, Svētās Mises apmeklē kopā ar bērniem. Draudzes dzīve neapstājas.

Visbiežāk domstarpības rodas no tā, ka nemākam viens otru uzklaust, klausīt, ieklausīties, saprast. Nemākam runāt dialogā, cieņā un pazemībā, iedziļināties otra problēmās. Vienkāršāk ir vispārināt – viss ir slikti vai arī otrādi – viss ir labi (varētu piebilst – tur, kur manis nav). Tomēr visi esam Dieva bērni, kurus Viņš mīl.

Es vienmēr atcerēšos sava dzimtā Nautrēnu draudzes prāvesta Jura Kravaļa teikto: “Dieva priekšā mums būs jāatbild tikai par saviem grēkiem!”

Iveta Dzērve

CEĻŠ UZ DVĒSELES MIERU UN TICĪBAS STIPRINĀŠANU

Adventa laikā Pļaviņu draudzē notika kolekcijas, kurās bija iespēja tikties ar pauliniešu mūku **Jāni Vilaku OSSPE** (attēlā). Bijām ieradušies, lai garīgi atpūstos no ikdienas rūpēm un stresa klusā un mierīgā vidē, stiprinātu ticību un atjaunotu garīgo spēku, meditējot adorācijā pie uzstādītā Vissvētākā Sakramenta. Bija iespēja iet pie grēksūdzes, stiprināt attiecības ar Dievu un piedalīties Euharistijā.

Tēvs Jānis pastāstīja, kā kļuva par mūku. Doma par pievēršanos garīgam darbam dzimusi, mācoties akadēmijā Jelgavā. Pēc akadēmijas beigšanas iestājies Rīgas katoļu seminārā, kur mācījies gadu. Jau šai laikā jutis aicinājumu, kas saistās ar mūka dzīvi. Polijā iestājies pauliniešu ordeņa garīgajā seminārā. Kad to pabeidzis un atgriezies Latvijā, bīskaps Antons Justs viņam uzticējās Zemgales nozīmīgāko vietu – Skaistkalnes baznīcu, kurā nokalpojis 20 gadus. Tagad Tēvs Jānis kalpo Cēsaines draudzē.

Konferencē ieklausījāmies atziņās un vairāku notikumu atstāstā. Dievs var darīt lielas lietas caur vienkāršību un laipnību, tāpēc svarīgi tādiem būt, neskatoties uz izglītību vai statusu. Jāsāk ar mazām lietām. Labais notiek lēnām, ne uzreiz. Nekas netiek tā novērtēts, kā laipnība. Dievs par labiem darbiem atmaksā dubultā.

Reiz, izvadot mūžībā mirušo, brīdī, kad garīdznieks lūdzies Tēvreizi, pēc tās krusu pārmetuši tikai 5 no 60 pavadītājiem. Tad tēvs Jānis lēnām iemācījies pārnest krusa zīmi visiem bērniekiem.

Līdzās Cēsaines baznīcai pie skolas ir sporta laukums, kur bērni sportojot nereti lieto necenzētus vārdus. Aprunājoties ar viņiem, tēvs Jānis pamāca, ka sākotnējo iespaidu par sevi ir grūti izdzēst. Tāpat kā saburzītu papīru nav iespējams iztaisnot, lai nepaliktu rievās, tā jārunā tā, lai vārdi citiem būtu patikami.

Konferences vadītājs minēja, ka mums vairāk jādod liecības tieši pēc baznīcas apmeklējuma, jābūt brīviem, atraisītiem, laipniem, priecīgiem, smaidīgiem, jo mājās atnesam dzīvo Die-

vu – Jēzu Kristu.

Varam dalīties mīlestībā, jo Dievs dod papildu žēlastības. Nevajag baidīties, ja draudzē tiek uzticēts kāds uzdevums. Liekas, ka prātam tas nav iespējams, bet Dievam viss ir iespējams. Darot pazemīgas, vienkāršas lietas, ja ir Dieva svētība, tas var vainagoties ar lielu uzvaru.

Pauliniešu ordenis ir Dievmātes ordenis. Vissvētākā Jaunava Marija mūs māca paļauties uz Dievu. Teiciens "Caur Mariju pie Dieva" rāda, ka, atdodot godu Dievmātei, pagodinām Jēzu. Ticīgie parasti grib nokļūt Debessīs, bet ceļš ir stiklains un ērkšķiem klāts.

Ir glezna, kurā attēlota Dievmāte, kas aicina likt pēdas viņas pēdās. Kaut apkārt ir apdraudējumi un šķēršļi, kopā ar Mariju varam tikt Debessīs. Ejoj kopā, mēs iegūsim, jo Marija pačukstēs Dievam mūsu lūgumus.

Anita Seikovska

SVĒTĀ HUBERTA PIEMIŅA POLIJĀ

Novembrī katoļu Baznīca piemin un svin svētā Huberta dienu. Iespējams, šo svēto būtu neiepazinusi, ja vien kādā dienā, braucot garām vietējam mežam Polijā, *Wronki* apkaimē, nebūtu pamanījusi ko interesantu. Sākotnēji likās, ka meža vidū esmu nonākusi kā pasakā, jo pamanīju nelielu pasaku namiņu ar žogu (attēlā). Pieejot tuvāk, saskatīju brieža galvas atveidu, vīrieša figūru un krustu. Tas likās tik neparasti. Latvijā iepriekš neko tādu nebiju redzējusi, lai gan bieži esmu gājusi svētceļojumos uz Aglonu. Pa ceļam bijuši dažādi krusti, taču ne šādi, tāpēc jautāju vīram, kas tas ir. Izrādījās, ka tā ir neliela kapela, piemiņas vieta svētā Huberta godinātājiem. Polijā šis svētais ir lielā cieņā un tiek godināts jau gadsimtiem ilgi. Īpaši mednieku vidū. Vīrs namiņa ir iegravēts vārds "Darzbór", kas nozīmē "lai mežs dod dāvanas". Šis ir tradicionāls sveiciens mežsaimnieku un mednieku starpā, kuri viens otru sveicina, novēlot veiksmi medībās.

Un šādas mazas piemiņas vietas Polijā ir daudzviet. Tā kā mums visapkārt ir meži un bieži ceļā uz pilsētu redzam kādu meža zvēru, pazīstam arī kādu vietējo mednieku, tad šī tēma mani interesēja un lika aizdomāties par cilvēka, dabas un Dieva sadraudzības skaistumu. Kapela ir kā liecība, ka noteikta nodarbošanās pagodina Dievu un ka cilvēki pateicas par Viņa radības dāsnumu. Par to, cik mēs visi esam saistīti.

Kāpēc katoļu Baznīcā piemin šo svēto?

Svētais Huberts dzīvoja Francijā. Viņš bija titulēts augstmanis un precēts vīrs, bet, kad sieva dzemdībās nomira, daudz laika pavadīja mežos un nodarbojās ar medībām. Reiz Lielajā Piektdienā medību laikā redzējās vīziju – briedi ar krusta zīmi starp ragiem. Viņš dzirdējis balsi, kas viņu uzrunājusi kalpot Dievam un dzīvot svētu dzīvi. Šis brīnums atstājis lielu aizkustinājumu viņa sirdī, un tā iedvesmā viņš atteicies no saviem tituliem un mantojuma, devies studēt un kļuva par garīdznieku. Huberts mira 727. gadā, bet viņa kanonizācija svēto kārtā notika 1744. gadā.

Sv. Huberts tiek godināts kā mednieku, mežstrādnieku, matemātiķu, optiķu un metālapstrādes meistarū aizbildnis. Interesanti, ka 3. novembrī vietējās baznīcās notiek īpašas Svētās Mises, kad baznīcā var ienākt ar medību suņiem.

Ja Jums ir pazīstams kāds mednieks, kurš vēl nepazīst šo svēto, domāju, ka vērts par viņu pastāstīt. Varbūt ne tikai medniekus, bet arī cilvēkus, kas saistīti ar šīm jomām, tas var uzrunāt un tuvināt iepazīt Dieva bagātību, pateikties un atdot godu Viņam.

Lai brīnumainas pastaigas pa mežu un bagātīga slavas dziesma Dieva godam par meža skaistumu un dāsnumu!

Inese Stoklosa

IR SĀCIES JUBILEJAS GADS!

Saskaņā ar Svētā Tēva Franciska gribu laikposms no Kunga Dzimšanas svinībām 2024. gada 24. decembrī līdz Kunga Atklāšanās svinībām 2026. gada 6. janvārī visā Baznīcā, gan Romā, gan atsevišķās diecēzēs, ir pasludināts par Jubilejas gadu ar moto "Cēribas svētceļnieki". Arī Latvijā vairāki dievnamī kļuvuši par Jubilejas gada vēstnešiem.

Rīgas arhibīskapa metropolīta Zbigneva Stankeviča izdotajā dekrētā par Jubilejas gada svinēšanu Rīgas arhidiecēzē lasām, ka Rīgas arhidiecēzē kā Jubilejas svētvietas ir izvēlētas: Rīgas Svētā Jēkaba katedrāle, Madonas Kristus Karaļa baznīca, Kauguru Dieva Žēlsirdības baznīca, Ogres Svētā Meinarda baznīca, Valmieras Jauņavas Marijas Debesis uzņemšanas baznīca. Jubilejas gada svinīgs iesākums 29.

Mirkļis no durvju atvēršanas Madonas katoļu baznīcā.

decembrī notika gan Rīgas Svētā Jēkaba katedrālē, gan Madonas Kristus Karaļa baznīcā, kur to vadīja draudzes prāvests priesteris Māris Ozoliņš.

Dokumentā norādīts, ka "viens no Jubilejas gada garīgajiem augļiem ir atlaidas, kuras atklāj Dieva Tēva žēlsirdību". Lai tās saņemtu, ticīgajiem jānododas svētceļojumā, jāveic kāds žēlsirdības darbs vai gandarīšanas akts. Svētceļojumā var doties gan uz Romu, gan jebkuru citu Jubilejas svētvietu. Nonākot svētvietā, dievbijīgi jāpiedalās Svētajā Misē, Dieva Vārda liturģijā, Stundu liturģijā, Krusta ceļā, Rožukroņa lūgšanā, gandarīšanas dievkalpojumā, kas beidzas ar grēku nožēlotāja grēksūdzi.

Inese Elsiņa

REKOLEKCIJAS ROSINA PĀRDOMĀT

Adventa laikā priestera Māra vadītās rekolekcijas man likās kā viraks, kā balzams dvēselei, jo tās balstījās uz svētā Jāņa no Krusta rakstītās grāmatas "Dvēseles tumšā nakts" atziņām.

Caur iesācēju garīgo dedzību un ar to saistītajām nepilnībām agrāk vai vēlāk, visdrīzāk, ir izgājis katrs no mums.

Vai nu pats gājis cauri, vai pamanījis kaut ko tādu pie citiem.

Tad radās pārdomas, cik daudz mīlestības ir mani, lai spētu nenosodīt, nevērtēt, bet kristīgi palīdzēt.

Vita Bartuševiča

JĀNIS NO KRUSTA "DVĒSELES TUMŠĀ NAKTS"

Jānis no Krusta savā grāmatā runā par dažām nepilnībām, kas attiecas uz garīgo skopumu.

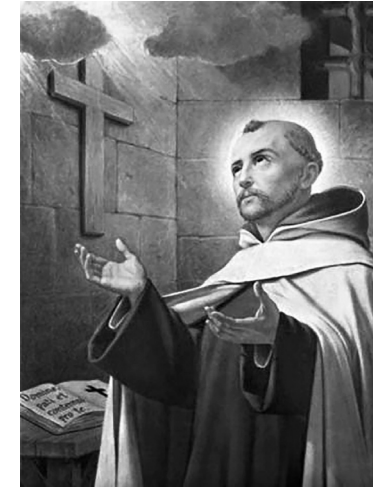
1. Dažkārt iesācēji parāda lielu garīgo skopumu, reti kad viņus redz apmierinātus garā, ko Dievs viņiem devis. Viņi steigā noskumuši un žēlojas par to, ka neatrod mierinājumu, kuru no garīgām lietām vēlas saņemt.

Daudzi nevar vien būt sātināti, klausoties atbildes, turot un lasot ļoti daudz grāmatu un tērējot daudz laika šīm lietām, nekā tam, kam vajadzīgs, lai īstenotu patiesu gara nabadzību un atteikšanos. Tā vietā viņi apkaras ar ikonīgām un rožukroņiem, dažkārt ar ļoti skaistiem un ievērojamiem, atstāj vienu un atrod atkal citu, maina tos šā un tā, dodot priekšroku te vieniem, te otriem, un mīl vairāk vienu krucifiksu nekā citu. Katrs ir redzējis tādus cilvēkus apkarinājušos ar medaļoniem, pāvesta svētībām, relikvijām un svētbildītēm, kā bērni ar rotaļlietām. Tajā es nosodu īpašnieciskuma sajūtu un piesaistīšanos darinājumiem, rotājumiem un šo priekšmetu daudzumam, jo tas ir pret gara nabadzību.

Patiesa tikumība pamostas sirdī tikai no patiesības un no lietu būtības, ko atspoguļo šie dievbijības priekšmeti. Viss, kas pāri tam, ir pieķeršanās un īpašnieciskums, un, lai ietu uz pilnību, ir jāpārstāj tos mīlēt.

2. Es pazinu cilvēku, kurš desmit gadus nēsāja līdz krustu no vienkāršiem zariņiem, sasprausti ar sprādzīti, līdz

atdeva to man. Un šis cilvēks nebija nedz dumjš, nedz nenovīdīgs. Pazinu arī cilvēku, kas lūdzās ar rožukroni, kas taisīts no zivs asakām, un viņa dievbijība tāpēc necieta Dieva priekšā. Labi, ja tie, kas iet pie Dieva, nepiesaistās redzamām lietām, lai

tās viņus neapgrūtinātu un lai nevēlētos zināt neko vairāk par to, ko pienākas zināt. Lai strādātu un tiektos tikai uz to, ka pilnībā paļautos uz Dievu un Viņam pateiktos un tikai pēc tā alktu un tiektos. Tas nozīmē ar lielu gudrību atdot visu, kas pieder, un baudīt apziņu par to, ka esi no tā atbrīvojies Dieva dēļ un žēlsirdības dēļ pret savu tuvāko, nevērtējot garīgās lietas vairāk par laicīgajām, jo, kā jau es teicu, vajag pievērst uzmanību tikai

iekšējai izaugsmei, tas ir, visā izpatikt Dievam un nevis sev.

3. No šīm nepilnībām un arī citām dvēsele nevar atbrīvoties, kamēr Dievs viņu neievedīs pasivajā attīrīšanā, kuru veic Tumšā nakts, bet cilvēkam no savas puses ir jācenšas darīt visu, lai kļūtu pilnīgāks un tādā veidā nopelnītu, lai Dievs viņu ievestu brīnumainajā dziedināšanā, kur dvēsele tiks izdziedināta no tām lietām, ko nespēja izlabot. Pat izdarot vislielāko, ko dvēsele pati spēj izdarīt, tā nespēj attīrīties ar pašas darbībām, jo tā ir tik maz pievērst vienotībai ar Dievu pilnīgā mīlestībā, ja Dievs nepasniegs roku un neatīrīs viņu šajā tumšajā ugunī.

**Tulkoja
priesteris Māris Ozoliņš**

NO SIRDS PĀRPILNĪBAS RUNĀ MUTE

Pļaviņu bibliotēkas sarīkojumu zāle bija pārpilna ar smaidošiem, iedvesmotiem cilvēkiem, sanākušiem uz literāro sarīkojumu "Sirds spoguļi" – tikšanās ar priesteri Pāvilu Kamolu un viņa rakstīto dzeju.

Adventes laiks ir pārdomu un gaidu laiks, tāpēc tik iederīga daudziem bija svētku sajūta, ko raisīja priestera harizmātiskā personība un spēja klausītājus iedvesmot un sniegt cerību ar savu dziestāstu un personību.

Stāsts ir par jauniešiem, kurš devās svētceļojumā mūzikas mīlestības dēļ, bet, izdaridams šo izvēli, atrada Dievu

un dzīves lielās vērtības, rodot stingru pamatu savam turpmākajam ceļam – kalpošanai Dievam un cilvēkiem.

Pāvils Kamola, kura dzimtā valoda ir poļu, dzīvodams un kalpodams dažādās Latvijas draudzēs no 2011. gada, ir apguvis latviešu valodu tādā līmenī, ka spēj paust domas, emocijas, izjūtas dzejas valodā, kur katrs teksts ir daudzslāpains un tēlainis. No vienas puses, tā ir rakstītāja piedzīvoto mirkļu liriskā dienasgrāmata, bet citā līmenī tekstā atdzīvojas Bībeles simbolika, tēli un līdziības. Priesteris atzīst, ka apkārtējā pasaule un viņa dzīve ir nemitīgs stimulēšana jaunu dzejoļu dzimšanai, jo "no sirds pārpilnības runā mute".

Uzturoties Karmela ordeņa klosterī, notiek viņa pirmā sastapšanās ar Latviju, kur

2009. gadā ierodas karmelītu māsa Sofija ar svētceļnieku-jauniešu grupu. Tā ir pirmā sastapšanās ar mūsu valodu, kuru priesteris apzīmē kā melodisku un skaistu. Valoda savaldzina vēl jo vairāk, kad dāva-

nā tiek saņemts skaņu ieraksts "Rožukroņa lūgšanas", kur valodas fonētisko skaņu dziesmās papildina mūzika. Arī tā ir Dieva dāvana – būt "ievainotam" ar svešas valodas skaistumu, apliecinot atziņu, ka Dievs svētdaris tevi vietā, kur esi, ja tikai to atļausi.

Protams, izvēle kalpot Latvijas draudzēs saistās ar uzcītīgu latviešu valodas apguvi, ko sekmēja gan vingrināšanās valodas lietošanā, gan daļēn literatūras teksti latviešu valodā, sākot ar franču rakstnieka A. Sent-Ekzeperi filozofisko pasaku "Mazais princis", kuras tēli iedzīvojušies priestera rak-

stītājā dzejā. Priesteris labprāt stāsta par sev tuviem literārajiem tekstiem. Viņa ieskatā par labu grāmatu uzskatāma tāda, kura savam lasītājam dāvā cerību un apliecina dzīves un cilvēka vērtību.

Pāvils Kamola raksta ne tikai tekstus, bet arī melodijas reliģiskām dziesmām, kuras pats izpildīja ģitāras pavadījumā, vairojot īpašu, gaišu noskaņu, tik atbilstošu Ziemassvētku gaidu laikam.

2018. gadā iznāca priestera pirmais dzejoļu krājums "Spoguļis akā", ir sagatavots otrs krājums "Vina pagrabā"; dzīvojot Pļaviņās, turpina dzimst jauni dzejoļi. Priestera dzeju sarīkojumā lasīja Vija Liepiņa, Liene Kārkla no Pļaviņu amatiereteātra "Aina", kā arī bibliotekāre Iveta Gureviča (attēlā kopā ar autoru).

Sirsnīgs paldies priesterim Pāvilam par atvērtību, sirds siltumu un garīgo bagātību, ko viņš ik dienas ir gatavs dāvināt apkārtējiem!

Ineta Grandāne

JAUNIEŠU VADĪTĀJU TIKŠANĀS RĪGĀ

Madonas draudzi jauniešu vadītāju tikšanās laikā pārstāvēja Paula Madžule, Jēkabs Liepiņš, Agate Liepiņa, Ramona Veckalniņa. Jauniešu vidū – arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs.

Gada izskaņā aizvadīta tikšanās, kopā pulcējot jauniešu vadītājus, klostermāsu priesterus no visas Latvijas. Šādas tikšanās ir svarīgas ne tikai, lai kopīgi svinētu ticību, bet arī, lai gūtu atbalstu un spēku turpmākajam ikdienas kalpojumam.

Vakaru iesākām ar maltīti pie skaisti klāta galda, kam sekoja jautrība spēlēs un viktorīnā, sarunas, slavēšana ar grupu "Jorspeis" un dalīšanās ar oblātēm, kas kļuva par manu mīļāko dienas brīdi. Tiešām šķita, ka laiks uz brīdi *nopauzējas* un viss pirmssvētku pasaulīgais trakums ir

ārā, bet šeit valda tikai svarīgākais – mēs un Jēzus.

Lai arī daži no mums iepriekš nebijām pazīstami, oblāšu dalīšanās brīdī viss mainījās – telpa burtiski pildījās ar mīlestību, un Dievs deva īstos vārdus, ko katram novēlēt. Patiess prieks, ka ikreiz ar mums kopā ir arī arhibīskaps Zbigņevs, kurš ir atzinis, ka jaunieši ir viena no prioritātēm Baznīcā, jo tā ir mūsu nākotne.

"Dievs negaida, lai Tu būtu ideāls, Viņš gaida, lai Tu būtu uzticīgs!"

Ramona Veckalniņa

BĒRNU APŅEMŠANĀS LAI IEDVESMO PIEAUGUŠOS!

Gada izskaņā svinētie Kristus dzimšanas svētki mūs brīnīšķīgi ievada jaunajā gadā. Dievs ir apliecinājis savu mīlestību uz mums. Atbildot šai mīlestībai, esam aicināti augt ticībā, tāpat kā augs Bērns Jēzus, ik dienu pieņemoties spēkā un gudrībā.

Tādēļ jautājam Madonas draudzes svētdienas skolas bērniem – kādu apņemšanos jaunajā gadā tu varētu uzdāvināt Jēzum? Un kas, tavuprāt, cilvēkam jādara, lai viņš vairāk ticētu Dievam?

– Es Jēzum gribētu uzdāvināt mūžīgu

ticību. Ticību, kas stiprināta lūgšanā. Ir dzirdēts stāsts, ka kādu cilvēku Dievs izglāba no negadījuma.

– Mana apņemšanās ir palīdzēt vecākiem. Es varētu biežāk mazgāt traukus. Svētdienās būtu jāiet uz Svēto Misi.

– Jaunajā gadā es gribētu iemācīties slēpot, to es uzdāvināšu Jēzum. Lai cilvēks vairāk ticētu Dievam, viņam jābūt ticīgam, jālasa Bībele, jāiet uz baznīcu un arī jālūdzas.

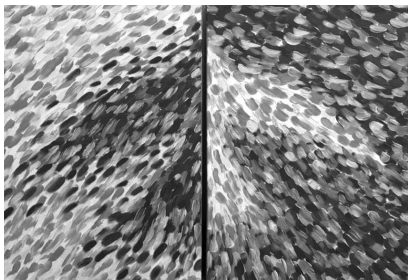
**Svētdienas skolas skolotāja
Aija Mālniece**

LABDARĪBAS TIRDZIŅŠ BAZNĪCAS ATJAUNOŠANAI

Pateicoties aktīviem Madonas draudzes cilvēkiem, esam atklājuši labdarības tirdziņu internetā, kur gūtīe ienākumi simts procentu apmērā tiks ziedoti Madonas baznīcas ēkas atjaunošanas darbiem. Sarūpēto lietu attēli ik pa laikam tiks publicēti draudzes facebook lapā un šīs lietas iegādāties var, zvanot vai rakstot uz tālruna numuru 29215089.

Kā pirmo iespēju piedāvājam autores Liesmas Zariņas īpašā papīrtehniskā veidotās rotaslietas un glazūras.

Tirdziņā pieejama Liesmas Zariņas glezna "Brīvā Gara lidojums".

Varbūt arī Tu adi zeķes, gatavo rokasprādzes, veido apsveikuma kartītes vai jebko citu, ko esi gatavs ziedot tirdziņam?

Katrs šāds solis, katrs eiro mūs tuvinās sapnim par atjaunotu baznīcu Madonā! Nākamajam pārbūves darbu procesam nepieciešami aptuveni 70 000 eiro. Pateicība ikkatram labas gribas cilvēkam par ziedojumiem!

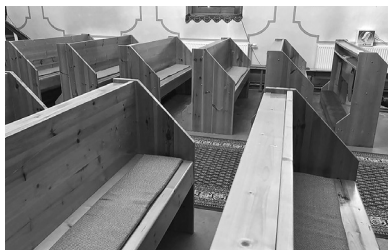
Konts:
Madonas Kristus Karaļa draudze,
LV19UNLA0095132107450.

Ramona Veckalniņa

MADONAS BAZNĪCAI – JAUNI SOLI

Madonas draudze saņēmusi dāvinājumu no Taurenēs – jaunus baznīcas solus.

Tos ieraugot, cilvēku sejās bija nenoliedzams prieks, jo iepriekšējie soli vairāku desmitu gadu garumā

bija vizuāli ļoti nokalpojuši.

Kaut pati baznīcas ēka joprojām ir samērā bēdīgā stāvoklī, nelielās izmaiņas interjerā nodrošina estētisku baudījumu un komfortablākus apstākļus.

LASI, SKAITI, SVĪTRO. UZDEVUMS IKVIENAM

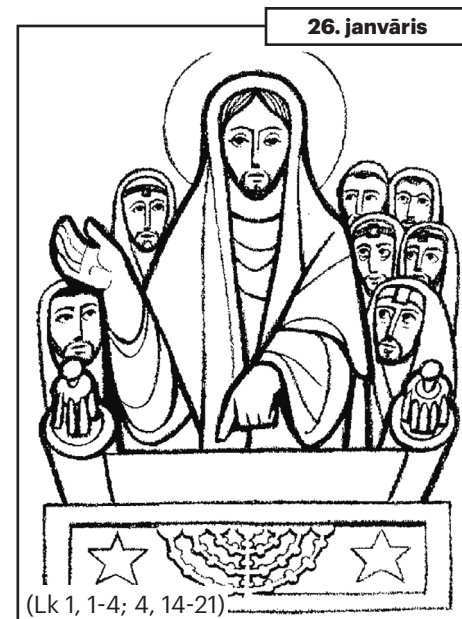
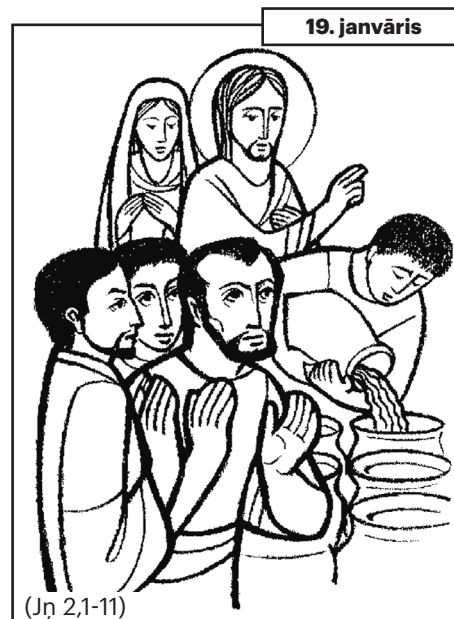
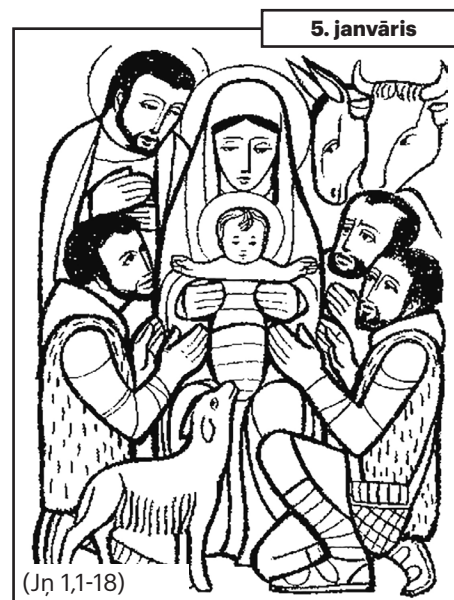
Lai izlasītu piedāvāto pantu, katrā vārdā jālasa pirmais burts, tad vārda turpinājumā divi burti ir jāsvītro. Izlasīto salīdzini ar Lk 12, 8!

Lai labi skaitļojas!
Palmira Gailīte

Turāieperēsac Ezis elksumjuu drūzmaiapmirinās upen palasisimagruielejē norāvīcepīnās, lubakai atspooliesieverocepīzrnekākatruu palasiturīklepuspītsbēdu. Ietkasvarīdienunāks, kaladas ikar neko pakanetuvīneesistrīdsblaakus, daudzupīparusd Manasanesu bijasaldusasi.

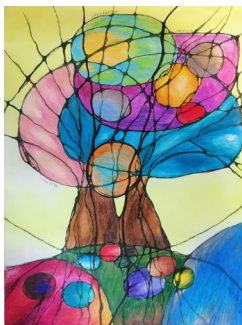
Svētdienas Evanģēlijs

PAR VISU KRISTĪGO BAZNĪCU APVIENOŠANOS

Ak, Visaugstais Dievs, mēs
Tavā priekšā metamies ceļos,
lūdzot apvienot
visus Tavus bērnus cīņā
par visu Kristiešu Baznīcu
virs zemes saglabāšanu.
Lai mūsu atšķirības,
kas ir šajā lielās atkrišanas
laikā pasaulē, mūs nešķir.
Mūsu mīlestībā pret Tevi,
dārgais Tēvs, mēs ļoti
lūdzam Tevi, dod mums

žēlastības mīlēt citam citu
Tava mīlotā Dēla, mūsu
Pestītāja, Jēzus Kristus vārdā.
Mēs pielūdzam Tevi.
Mēs mīlam Tevi.
Mēs apvienojamies, lai cīnītos
par spēku saglabāt
Tavu Kristīgo Baznīcu virs zemes
pārbaudījumos, ar kuriem
mēs varam sadurties
tuvākajos gados.
Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE
(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis
(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

*Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai
un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!*

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve,
Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāku ilustrāciju autore – Anita Liepiņa.

Lappušu nosaukumos – citāti no 52. psalma.
Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.